

JOSIP LISAC
Sveučilište u Zadru
Odjel za kroatistiku i slavistiku
Obala kralja Petra Krešimira IV. 2, HR – 23000 Zadar

JUŽNOČAKAVSKI DIJALEKT I NJEGOV LEKSIK

Obrađuje se prostiranje južnočakavskoga dijalekta, njegova geneza i njegove najbitnije značajke. Autor taj ikavski dijalekt dijeli na tri poddijalekta, otočni, kopneni i gradišćanski. Najsazetije donosi i leksičke značajke toga dijalekta.

KLJUČNE RIJEČI: *dijalekt, ikavizam, geneza, podjela, leksik*

Južnočakavski dijalekt, ikavski šćakavski dijalekt čakavskoga narječja, glavninom je zastupljen na otocima od Pašmana do Korčule uključujući i zapadni Pelješac (Lovište, Trpanj, Orebić, Viganj, Kučište, Kuna, Pijavičino, Potomje) i jug otoka Paga (Dinjiška, Povoljana, Vlašići). Tom dijalektu, dakle, pripadaju mjesta od Ždrelca do Tkona na Pašmanu, otok Vrgada, Murter, Tisno i Jezera na Murteru, Prvić, Zlarin, Žirje i drugi otoci pred Šibenikom, Drvenik Mali i Drvenik Veli, Grohote i druga mjesta na Šolti, bračka naselja Supetar, Postira, Pučišća, Milna, Dračevica i druga, mjesta od Hvara preko Brusja, Vrisnika itd. do Bogomolje na Hvaru, Vela Luka, Blato, Smokvica, Žrnovo i druga mjesta na Korčuli. U prostiranju od Pašmana do Korčule svega je nekoliko štokavskih mjesta, Maslinica na Šolti, Sumartin na Braču, Sućuraj na Hvaru, Račišće na Korčuli. Tom dijalektu pripada i sjeverozapad Istre (Marija na Krasu, Babići, Materada, Brtonigla, Nova Vas, Kaštelir, Karojba, Grdoselo, Čepić, Šterna, Martinčići, Momjan, Merišće, Tadini) sjeverno od zone jugozapadnoga istarskog dijalekta i zapadno od pojedinih idioma ekavskih čakavskih i onih buzetskoga tipa. Ikavski čakavski idiomi su i Klana i Studena sjeverno od Rijeke, zatim zona od Novigrada i Privlake kod Zadra do Cetine (Bibinje, Sukošan, Sv. Filip i Jakov, Biograd, Pakoštane, Vodice, Primošten, Rogoznica, Marina, Vinišće, Trogir, Kaštel Štifić i druga kaštelanska mjesta, Solin, Mravince, Žrnovnica, Stobreč, Dugi Rat itd.), ali uz znatan broj štokavskih mjesta na tom potezu: Nin, Zaton, Sveti Petar na Moru, Pirovac, Šibenik i okolica, Seget. Čakavsko je i južno Gradišće (Stinjaki, Santalek, Žarnovica, Jezerjani, Prašćevo, Veliki Medveš, Žamar, Nova Gora, Pinkovac, Hrvatska Čenča, Zajče Selo, Hrvatski Hašaš, Vardaš i Katalena) kojem dodajemo i tzv. Štoje u mjestima Milištrof, Sabara, Vincjet, Čajta, Čemba (Austrija) te u selima Narda, Čatar, Hrvatske Šice i Petrovo Selo u Mađarskoj.

Južnočakavski dijalekt oformljen je po prilici u 13. stoljeću kada je prijelazom zatvorenoga *e* u *i* dobiven ikavski refleks jata koji je glavna značajka toga dijalekta.

Zauzeo je on prostor od zapadnog Pelješca do zadarskog zaleđa i do otoka Pašmana, a u unutrašnjosti istok čakavštine oko rijeke Une. Naknadno su ikavci iz Dalmacije naseljavali neke istarske predjele, vjerojatno Klanu i Studenu, jugoistok otoka Paga. Čakavci ikavci u Gradišću, uključujući tu i Štoje, vjerojatno su podrijetlom iz područja oko rijeke Une, dio njih (Štoji) oko ušća rijeke Une.

Čakavci ikavci razlikuju se od svih čakavskih susjeda po refleksu jata; sjeverozapadnije su ekavci i ikavsko-ekavski tip, jugoistočnije lastovski jekavci. Ujedno su bliski štokavcima ikavcima, koji su vjerojatno ikavcima postali pobjedom prvoga dijela diftonga *ie*, što je razlika prema susjednim čakavcima u kojih je došlo do zatvaranje zatvorenoga *e* u *i*. Uglavnom čakavci ikavci nemaju primjera tipa *għazdo*, ali i od toga ima odstupanja, i to na Pašmanu. Riječ je, dakle, o dominantnom nepostojanju primjera u kojima bi jat iza palatala a ispred tvrdog dentala dao *a*.

Jugoistočni čakavci uglavnom dobivaju dugosilazni akcent kao rezultat kompenzacijskog duljenja (npr. *divôjka*, *dîm*), međutim, područje od zadarskoga kraja do Žirja u tim primjerima uglavnom ima akut, npr. *kôh*, *jedân*, *divôjka*. Čakavski sjeverozapad u tim primjerima ima akut, npr. na Grobniku je *divôjka*, *stârca*; tu je *tovâr*, jer na ultimi na Grobniku akut ne dolazi.

Na čakavskom jugoistoku dolaze akcenti kao *pîsmo*, *ôca*, na sjeverozapadu *pîsmò*, *ocà*. Jugoistočni primjeri specifične su inovacije te zone.

Na jugoistoku uglavnom je prevladalo *u* u prijedlogu i prefiksu *wъ* (npr. *u obrôz* na Braču), na sjeverozapadu *va*, *važigât* (Grobnik). Ikavsko-ekavski čakavski govori u Lici također imaju *u*.

Na jugoistoku provodi se metateza *vs->sv-* (*svaki* na Vrgadi, *sve* u Visu), na sjeverozapadu ne (Novi: *vas* "sav", *sega* "svega"). Čakavci u dubini kopna također imaju provedenu metatezu.

Jugoistok obiluje primjerima kao *vrebac*, *reste*, donekle i *krede* (Vrgada: *rebac*, *resti*, *kresti*), sjeverozapad mnogo manje, npr. u Senju *rebac*, *rast*, *krast*.

Na jugoistoku često je *greb* (*grêb* u Visu, s duljenjem ispred zvučnog šumnika), na sjeverozapadu *grob* (Senj: *gròb*).

Jugoistok obično ima *di* (Dračevica: *di si bil?*), sjeverozapad drugačije (*kadi* na Grobniku).

Na jugoistoku (a i u dubini čakavskoga kopna) uvijek je L jd. imenica m. i s. roda na *-u* (Vrgada: *u selu*), na sjeverozapadu može biti na *-i* ili na *-e*, npr. *jako j pacencijast va dele* "jako je strpljiv u radu" (Rukavac).

Često su izjednačeni D, L i I mn. na jugoistoku (Vrgada: *ženamin* u sva tri padeža), a na sjeverozapadu to često izostaje; npr. na Grobniku nastavci su *-an* u D, *-ax* u L, *-ami* u I.

Na jugoistoku obično je *-e* a ne *-i* u A mn. imenica m. roda: u Dračevici *kad otegne pavke* "kad otegne papke", međutim, već na Vrgadi dolazi *natežu brodi*, a tako je i nešto dalje prema sjeverozapadu, pa i oko Rijeke. Lički čakavci također imaju nastavak *-e*.

Na jugoistoku pokazne su zamjenice najčešće *ovi*, *oni*, na sjeverozapadu *ov*, *on*. S jugoistočnim čakavcima slažu se kontinentalni čakavci.

Jugoistok često tvori imperfektivne glagole u prezentskoj osnovi, npr. *po not'i se ničim ne pokrijen* (Selca). To je također specifična jugoistočna inovacija.

Na jugoistoku radni je pridjev tipa *išal* (*ako buden išal* u Visu), na sjeverozapadu *šal* (*šli t'a* "išli odatle" u Nugli kod Buzeta). Kao na čakavskom jugoistoku jest i kod kontinentalnih čakavaca.

Jugoistok ima glagole tipa *imati*, sjeverozapad tip *iměti*, npr. *starinska jaketa ni imela koralina okolo vrata* (Dobrinj na Krku); *koralin* je "ovratnik". Kako je na čakavskom jugoistoku, tako je i u Lici, npr. *imat črva u glavi* reklo bi se u Kopolju.

Na jugoistoku u prezentu je npr. *vazmen* (Brač), na sjeverozapadu *zamen* (Senj) ili slično.

Svakako će biti da ti primjeri nepodudaranja čakavskoga sjeverozapada i jugoistoka mnogo govore i o genezi tih idioma. Npr. ikavizmom, promjenom *ra>re*, primjerima tipa *greb* povezan je čakavski jugoistok sa susjednim štokavskim idiomima. Tu očito vlada organski kontinuitet. Što se kompenzacijskoga duljenja naglašanih vokala tiče, teško je govoriti o čakavsko-štokavskom odnosu, jer je u štokavaca akut često izgubljen. Ipak nam neki tereni (Slavonija, Mljet) govore da je u štokavštini kompenzacijskim duljenjem dobiven cirkumfleks, dakle, kao na čakavskom jugoistoku. Još jednom ističem da su mnogim pojedinostima jugoistočni čakavci povezani s onima ikavsko-ekavskoga tipa u Lici i sjevernije od Like. Pokazuje se da su jugoistočne čakavske značajke često zajedničke sa susjednima, bili to štokavci ili središnji čakavci.

Na čakavskom jugoistoku, među ikavcima, obično jasno razlikujemo otočne i kopnene govore, pri čemu na otocima nalazimo veći broj razmjerno mladih inovacija. Otočne značajke često izostaju na otocima blizima obali, obično su dobro zastupljene na otocima udaljenim od kopna. Primjeri bi bili Vrgada uz samu obalu i Vis vrlo udaljen od kopna. Nešto insularizama nalazimo i na zapadnom Pelješcu, a to je sasvim jasno iz zemljopisnih razloga. Na otocima često se zatvaraju odnosno diftongiraju dugi vokali *a*, *e* i *o*. Npr. u Komiži bilježimo *don* "dan", u Jelsi *muore*, u Vrboskoj *grieb*. Javlja se i težnja da se eliminira slogovno *r*, npr. *barz* (Brusje), *zakarpit* "zakrpati" (Komiža). Zatim, često otpada *-l* u morfemu radnog pridjeva, npr. *bi* "bio" (Milna, Vrgada), *reka* (Dračevica). Na otocima često se krata nakonakcenatske duljine, npr. u prezentu *gledon* na Braču nenaglašene duljine na ultimima nema. Na otocima je frekventna težnja da se iz sustava uklone skupine sastavljene od dvaju šumnih suglasnika, npr. *olbit* "odbiti" (Brusje), *blajdon* "blagdan" (Komiža) itd. Vidimo da na Vrgadi mnogi insularizmi izostaju, npr. *mršav*, *odgovoriti* itd. Zapadni Pelješac svakako ima više nabrojanih otočnih osobina od Vrgade.

Adrijatizmi su također česti: skraćivanje dugoga samoglasnog *r*, npr. *břk* (Dračevica); cakavizam, npr. *jůsta* "usta" (Komiža); *ļ>j*, npr. *jůdi* (Komiža); *čk>šk*, npr. *tōška* (Nerežišća); *-m>-n*, npr. *lapison* I jd. "olovkom" (Korčula).

Mislim da bi najadekvatnija bila podjela južnočakavskoga dijalekta na tri poddijalekta, otočni, kopneni i gradišćanski. U otočni bi poddijalekt ulazili čakavski govori otoka od Pašmana do Korčule dodajući tom i paški jugoistok; kopneni poddijalekt sačinjavaju čakavski govori od Pelješca do zadarskoga područja, Klana i Studena, sjeverozapadna Istra. Gradišćanski poddijalekt sačinjavali bi ikavski čakavski govori južnoga Gradišća uključujući tu i idiome Štoja. Naravno je da su i gradišćanski govori kopneni, ali imaju dovoljno posebnosti da se mogu uvrstiti u posebni poddijalekt.

Oveći broj dijalekatnih rječnika s južnočakavskoga područja omogućuje nam da steknemo znatnu sigurnost u raščlanjivanju leksika te dijalekatne jedinice. Pritom je zanimljivo usporediti leksik stanovništva od Pašmana do Korčule i Pelješca s onim u sjeverozapadnoj Istri ili na jugu Gradišća. Očito je velik broj posuđenica iz talijanskoga na istarskom sjeverozapadu, kao i u jugozapadnom istarskom dijalektu. Za znatan broj riječi sa sjeverozapada Istre (npr. *boška* "šuma", *kampaña* "polje", *pipa* "lula") nemamo istih ili sličnih leksema npr. na Vrgadi, ali to, naravno, ne znači izostanak takvih primjera u svih dalmatinskih čakavaca ikavaca. Npr. u Splitu, u Kaštelima i u Trogiru bilježimo *bošket* "grmlje, šumica", tako je i u Škripu na Braču, na Korčuli (Smokvica, Korčula, Lumbarda), na Pelješcu (Kuna) i na Zlarinu nalazimo *bošak*, u Brusju *bušak* odnosno *buška*, u Komiži *bušak* i *buška*, da ne navodimo dalje. Riječ *kampaña* registriram u Visu, pri čemu leksikograf Andro Roki – Fortunato (1997 : 212) napominje kako se "rijetko ... reče i to u šali". Uz to spominjem splitsku riječ *kampatik* "poljarina". Riječ *pipa* srećemo u Splitu, na Braču, na Hvaru, na Visu i na Korčuli. Južnočakavski dijalekt u Istri leksičkih osobina zajedničkih sa slovenskima ima osjetno znatniji broj nego na glavninskom području dijalekta, npr. *xlapac* "sluga". Još veće razlike pokazuje usporedba leksika u gradišćanskim Stinjakima i u Brusju na Hvaru npr. Na Hvaru, a ni drugdje u Dalmaciji,¹ nema stinjačkih primjera kao *godina* "kiša", *kača* "zmija", *vračiti* "liječiti", a to je posve normalno budući da ti čakavci ikavci u Gradišću nisu iseljeni iz Dalmacije već se, po svemu sudeći, radi o iseljenicima iz okolice rijeke Une. U ovom dijalektu nalazimo i zanimljive arhaizme, npr. *lukno* "slabost, iznemoglost" (Brač, Vis). Ta riječ uglavnom dolazi u primjerima kao *past u lukno* "onemoćati posvema, zaleći u samrtničku postelju" (Vis), *zapast u lukno* "trajno zaleći" (Brač). Drugi je arhaizam *pajid* "mali nametnik koji živi na kokošima" zabilježen na otoku Prviću, s time da na Vrgadi dolazi *pojid* u značenju "gamad (što jede: uši, stjenice)". Riječ *pir* "žitarica" zabilježena je na Vrgadi, ali i ponegdje drugdje, npr. u Grohotama je *pir* "vrst ječma" a u Kaštelima je *pir* "vrsta žitarice". Posebno napominjem da leksem *tovariš* "drug na ribanju u brodu", zabilježen na Vrgadi, dolazi i u nizu srednjočakavskih mjesta (Kukljica, Sali, Iž, Krk, Hreljin), ali i u Splitu. Tu riječ, bogato rabljenu u likovima *tovariš* i *tovaruš* u hrvatskoj književnoj baštini, nalazimo i u Gradišću, među ostalim u Stinjakima (*tovaruš*), doduše u nešto drugačijem značenju, "prijatelj". Naravno, valja naglašeno spomenuti i ulazak zamjenice *što* u veći broj govora čakavskoga juga, uključujući i lastovsku oazu; napominjem da u Klani dolazi *kaj*, donekle i na istarskom sjeverozapadu. Primjeri kao *jid* "ljutnja", *jidit se* "ljutiti se" (i *jušit se* ponegdje) dolaze na području južnočakavskoga dijalekta (Split, Brač, Lumbarda,

¹ Ipak se u raznim mjestima u Dalmaciji rabi izraz *kiša godina* "obilna kiša", po usmenoj informaciji dr. Gordane Čupković.

Korčula, Vis, Brusje, Kaštela, Trogir, Blato), dok ostali čakavci imaju *jad*, *jadit(i)* se ili *lutit(i)* se. Primjeri kao *mozoj* znače u južnoj čakavštini "žulj", a dolaze u korčulanskim mjestima, pa i na Pelješcu (*možuj* – Kuna). Sjevernije je *mozoj* "čir" ili "prištić (na licu)". Ikavska čakavština jugoistočno od Pašmana u značenju "debeo" upotrebljava *prtil* ili slično (Brač, Trogir, Vrgada, Korčula, Blato, Lumbarda), dok je na ekavskom Cresu *til*; odatle prezime Tiljak. *Grusti mi se* sve od Istre do sjevera južne čakavštine (Pašman) znači "ne će mi se" ili slično, ali je u ikavsko-ekavskoj čakavštini (Iž, Sali) zabilježeno *grustiti se* "militi se za nekim koji je odsutan" ili "čeznuti". U Šepurini na Prviću, kao i na Žirju, registrirano je *itros* "jutros" uz *jutros*. Na Žirju, na Vrgadi, na Hvaru, na Braču *pivo* znači "piće", kao i ponegdje sjevernije; pritom je *bira* obično u značenju "pivo". Govori Klane i Studene imaju mnoge riječi kao u govorima susjednih čakavaca ekavaca ili čakavaca ikavsko-ekavskoga tipa: *bržan* "ubog", *grdo* "ružno", *iskat* "tražiti", *kantrida* "stolac s naslonom", *maštel* "drveni kabao", *navadit* "naučiti", *nesnaga* "prljavština", *pobirat* "kupiti", *posije* "mekinje", *povidat* "kazivati", *pozabit* "zaboraviti", *prixaajat* "dolaziti", *sopac* "svirač", *šenac* "uš", *zet* "uzeti" itd.

U Nardi među Štojima dolazi *godina* "kiša", *ur* "već", *plit* "plivati", *prošli* "otišli" itd. U Čembi zabilježeno je *česan*, *čizma*, *morje*. U Stinjakima dolazi *kvilit* "cviliti", *višina*, *zikva* "zipka". U Jezerjanima kaže se *kvasice* "kobasice", *kvilit*, *morje*, *zikva*. Novu Goru i Stinjake povezuju primjeri kao *bubrik*, *prmalit'e*, *drčati* "trčati". *Drčati* dolazi i kod štokavskih Vlaha u Austriji.

Srednjodalmatinske otoke karakteriziraju rijetki primjeri *xaz* "križa, donji dio leđa" (Prvić, Hvar, Brač), *prisluga* "gorska kotlina" (Vrgada, Brač), *ježa* "lijeha" (Brač), *jušit se* "ljutiti se" (Trogir, Hvar, Vis, Brač, Kaštela), *pelit se* "protežati se" (Hvar, Brač, Trogir), *peskot (se)* "otežati s poslom, odugovlačiti" (Brač, Hvar), *prisme* "mjesto izloženo suncu" (Brač) itd.

U svemu, svakako je južnočakavski dijalekt jedan od velikih čakavskih dijalekata, dijelimo ga na tri poddijalekta, a oni su izrazito obilježeni i svojim leksikom, ne samo ostalim jezičnim osobinama.

LITERATURA

Ante Bačić Fratrić, *Rječnik blatskog govora hrvatskog jezika na književni jezik rastumačen*, Blato, 1988; 1991.

Radojka Baldić – Đugum, *Beside kaštelanske*, Kaštela, 2006.

Božo Baničević, *Rječnik starinskih riječi u Smokvici na Korčuli*, Žrnovo, 2000.

Slavko Bjažić – Ante Dean, *Zlarin. Kratka povijest i rječnik*, Zagreb, 2002.

Wiesław Boryś, *Čakavske leksičke studije*, Zagreb, 2007.

Joško Božanić, "Viški facijendar", *Čakavska rič*, 30, br. 1–2, 2002, str. 177-332.

Jure Dulčić i Pere Dulčić, "Rječnik bruškoga govora", *Hrvatski dijalektološki rječnik*, VII–2, 1985, str. 371-747.

Franjo i Ivo Ferenc, *Riči trpanjskog govora*, Split – Trpanj, 2001.

Božidar Finka – Antun Šojat, "Govor otoka Žirja", *Rasprave Instituta za jezik*, 1, 1968, str. 121-220.

Duško Geić i Mirko Slade Šilović, *Rječnik trogirskog čakavskog govora*, Trogir, 1994.

Mate Hraste, "Ikavski govori sjeverozapadne Istre", *Filologija*, 5, 1967, str. 61-74.

Mate Hraste – Petar Šimunović – Reinhold Olesch, *Čakavisches-deutsches Lexikon*, I-III, Köln – Wien, 1979, 1981, 1983.

Pavle Ivić, "Prilog rekonstrukciji predmigracione dijalekatske slike srpskohrvatske jezičke oblasti", *Zbornik za filologiju i lingvistiku*, 4-5, 1961-1962, str. 117-130.

Pavle Ivić, "Prilog karakterizaciji pojedinih grupa čakavskih govora", *Hrvatski dijalektološki zbornik*, 5, 1981, str. 67-91.

Stjepan Ivšić, *Izabrana djela iz slavenske akcentuacije*, München, 1971.

Vesna Jakić – Cestarić, "Iz akcentuacije čakavskih kopnenih govora", *Radovi Instituta JAZU u Zadru*, 6-7, 1960, str. 257-272.

Edo Juraga, "Staročakavski leksemi u pojedinim čakavskim govorima", *Croatica et Slavica Iadertina*, 4, 2008, str. 191-198.

Blaž Jurišić, *Rječnik govora otoka Vrgade*, I-II, Zagreb, 1966, 1973.

Damir Kalogjera, Mirjana Fattorini Svoboda, Višnja Josipović Smojver, *Rječnik govora grada Korčule*, Zagreb, 2008.

Ante Kursar, "Iz leksike i tradicije šepurinskih ribara", *Čakavska rič*, 10, br. 1-2, 1982, str. 97-144.

Keith Langston, *Čakavian Prosody. The Accentual Patterns of the Čakavian Dialects of Croatian*, Bloomington, 2006.

Josip Lisac, *Hrvatski dijalekti i jezična povijest*, Zagreb, 1996.

Srećko Lorger, *Dalmatinske riči*, Zagreb, 2008.

Iva Lukežić, *Govori Klane i Studene*, Crikvenica, 1998.

Thomas Magner – Dunja Jutronić, *Rječnik splitskog govora. A Dictionary of Split Dialect*, Zagreb, 2006.

Pavao Mardešić – Centin, "Rječnik komiškog govora", *Hrvatski dijalektološki zbornik*, 4, 1977, str. 265-321.

Dinko Matković, *Rječnik frazema i poslovice govora Vrboske na otoku Hvaru*, Jelsa, 2004.

Berezina Matoković – Dobrila, *Ričnik velovareškoga Splita*, Split, 2004.

Milan Moguš, *Čakavsko narječje – fonologija*, Zagreb, 1977.

Gerhard Neweklowsky, *Die kroatischen Dialekte des Burgenlandes und der angrenzenden Gebiete*, Wien, 1978.

- Gerhard Neweklowsky, "Hrvatska narječja u Gradišću i susjednim krajevima", *Povijest i kultura gradišćanskih Hrvata*, Zagreb, 1995, str. 431-464.
- Gerhard Neweklowsky, *Der Dialekt von Stinatz. Wörterbuch*, Wien, 1989.
- Željko Petrić, *Splitski rječnik*, Split, 2008.
- Tonko Radišić, *Ričnik splitskog govora*, Split, 1999.
- Andro Roko Fortunato, *Libar vjškiga jažika*, Toronto, 1997.
- Anto Tješimir Rusković Tičo, *Rječnik rćanskog jezika, riječi i izraza u govoru na dalmatinskom području a posebno na mom rodnom Pelješcu – i moja saznanja, doživljaji, sjećanja i pričice iz Pijavičina i Pelješke župe*, Zagreb, 2001.
- Ljerka Šimunković – Maja Kezić, *Glosar kuhinjske i kulinarske terminologije romanskog podrijetla u splitskome dijalektu*, Split, 2004.
- Petar Šimunović, *Rječnik bračkih čakavskih govora*, Supetar, 2006.
- Ante Tičić, *Rječnik govora mjesta Poveljane na otoku Pagu*, Zadar, 2004.
- Marijana Tomelić Ćurlin, *Fonologija i morfolologija govora središnjeg područja poluotoka Pelješca (rukopis)*, Zagreb, 2007.
- Radovan Vidović, "O frekvenciji romanskoga leksika talijanskog (mletačkog) porijekla u splitskom čakavskom govoru", *Čakavska rič*, 3, br. 2, 1973, str. 5-122.
- Vojmir Vinja, *Jadranske etimologije*, I-III, Zagreb, 1998-2004.
- Lovre Vlahov, *Dalmatinski pučki ričnik*, Zagreb, 1996.
- Silvana Vranić, "Čakavsko-štokavski odnosi u govorima jugoistočnoga makrosustava na otoku Pagu", *Hrvatski dijalektološki zbornik*, 14, 2008, str. 119-134.
- Siniša Vuković, *Ričnik seljšškęga govora*, Split, 2001.
- Sanja Vulić, "Govor otoka Drvenika", *Zbornik otoka Drvenika*, 1, 2000, str. 561-639.

SOUTH CHAKAVIAN DIALECT AND ITS LEXIS

SUMMARY

The paper deals with the ubiquity of the south Chakavian dialect, its genesis and its most important features. This ikavian dialect is divided into three sub-dialects: the insular, mainland and "gradišćanski" sub-dialect. The paper also gives a very brief summary of the lexical features of the dialect.

KEY WORDS: *dialect, ikavian dialect, genesis, division, lexis*

